

Rhoon, zondag 9 januari 1994

Beste ouders in Zwitserland,

Dit is mijn eerste aan jullie geadresseerde brief in 1994, Een mooie gelegenheid om de balans van het afgelopen jaar op te maken.

In 1993 heb ik mijn Lloyds Bank periode afgesloten. Deze in bedrijvende vorm opgestelde zin zou geschiedvervalsing zijn. In 1993 word ik door de Lloyds Bank aan de dijk gezet, omdat ik overbodig ben geworden; overtollig. Daardoor ben ik werkeloos geworden.

Na 25 jaar de Staat verzorgd te hebben, verzorgt de Staat nu mij en geeft daarmee inhoud aan het begrip: "Verzorgingsstaat." In ons gezin hebben Floris en Reinoud ook nog een Staatsinkomen of te wel 75% van het gezin wordt ondersteund door de Staat.

Als het aan mij ligt zou ik graag morgen weer aan 't werk gaan.

Wie weet zing ik volgende week 'the song of Sir Edmundo Ross,' waar ik de ~~de~~ ⁱⁿ tekst Maastricht voor London gesubstitueerd heb : "Maastricht is the place for me."

De Generale Bank zou half januari beslissen of ze een vestiging zouden gaan openen in Rotterdam (behoudens uitstel). Als ze hun 'mind' niet kunnen opmaken, moet ik toch hun privilege van "the right of first refusal" intrekken. Ik vernam dat Credit Lyonnais nog steeds geïnteresseerd is om met mij te praten.

Het leven van een werkeloze is gefragmenteerd. Je probeert wat van de "chores" van de huisvrouw over te nemen zoals boodschappen doen, hond uitlaten, zilver-poetsen etc.

Tussendoor beantwoord je brieven, houd je contact met de markt, vernieuw je je hypotheek en las ik ook nog het boek: 'God en des Gewins of te wel de wording van de Zakenman.' Het vertelt over het ontstaan van de internationale handel. Als ik veel lees word ik wijs !

Ik hoop dat jullie veel zon zullen hebben aan de voet van de Toverberg.

Nogmaals dank voor de gastvrijheid met de jaarwisseling.

Veel liefs, Vera & Aadje